

ČESKÁ REPUBLIKA
ROZSUDEK
JMÉNEM REPUBLIKY

Městský soud v Praze rozhodl v senátě složeném z předsedkyně JUDr. Ludmily Sandnerové a soudkyň JUDr. Petry Kamínkové a Mgr. Ivety Postulkové ve věci

žalobce: **JUDr. J. S.**, IČ: X
bytem X

zastoupen advokátem Mgr. Janem Harcubou
sídlem Palackého 1327, 293 01 Mladá Boleslav

proti

žalovanému: **Odvolací finanční ředitelství**
sídlem Masarykova 427/31, 602 00 Brno

o žalobě proti rozhodnutí žalovaného ze dne 6. 8. 2020, č. j. 30515/20/5200-10422-706955

takto:

- I. Žaloba se zamítá.
- II. Žádný z účastníků nemá právo na náhradu nákladů řízení.

Odůvodnění:

Vymezení věci

1. Žalobce se domáhá podle části třetí, hlavy druhé, dílu prvního zákona č. 150/2002 Sb., soudní řád správní, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „s. ř. s.“), zrušení rozhodnutí Odvolacího finančního ředitelství (dále též „žalovaný“) ze dne 6. 8. 2020, č. j. 30515/20/5200-10422-706955 (dále jen „napadené rozhodnutí“), kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil osm rozhodnutí vydaných dne 8. 2. 2019 Finančním úřadem pro hlavní město Prahu (dále jen „finanční úřad“). Jednalo se o následující rozhodnutí finančního úřadu:

Shodu s prvopisem potvrzuje X.

- platební výměr na úrok z prodlení, č. j. 955808/18/2004-51523-106258 ze dne 8. 2. 2019, kterým byl žalobce vyrozuměn o předpisu úroku z prodlení úhrady daňových povinností na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období od 1. 4. 2011 do 30. 6. 2011 ve výši 340 Kč,
- platební výměr na úrok z prodlení, č. j. 955856/18/2004-51523-106258 ze dne 8. 2. 2019, kterým byl žalobce vyrozuměn o předpisu úroku z prodlení úhrady daňových povinností na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období od 1. 7. 2011 do 30. 9. 2011 ve výši 284 Kč,
- platební výměr na úrok z prodlení, č. j. 955878/18/2004-51523-106258 ze dne 8. 2. 2019, kterým byl žalobce vyrozuměn o předpisu úroku z prodlení úhrady daňových povinností na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období od 1. 1. 2012 do 31. 3. 2012 ve výši 289 Kč,
- platební výměr na úrok z prodlení, č. j. 955897/18/2004-51523-106258 ze dne 8. 2. 2019, kterým byl žalobce vyrozuměn o předpisu úroku z prodlení úhrady daňových povinností na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období od 1. 4. 2012 do 30. 6. 2012 ve výši 2 373 Kč,
- platební výměr na úrok z prodlení, č. j. 955981/18/2004-51523-106258 ze dne 8. 2. 2019, kterým byl žalobce vyrozuměn o předpisu úroku z prodlení úhrady daňových povinností na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období od 1. 7. 2012 do 30. 9. 2012 ve výši 1 848 Kč,
- platební výměr na úrok z prodlení, č. j. 955999/18/2004-51523-106258 ze dne 8. 2. 2019, kterým byl žalobce vyrozuměn o předpisu úroku z prodlení úhrady daňových povinností na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období od 1. 1. 2013 do 31. 3. 2013 ve výši 1 755 Kč,
- platební výměr na úrok z prodlení, č. j. 956015/18/2004-51523-106258 ze dne 8. 2. 2019, kterým byl žalobce vyrozuměn o předpisu úroku z prodlení úhrady daňových povinností na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období od 1. 4. 2013 do 30. 6. 2013 ve výši 5 393 Kč,
- platební výměr na úrok z prodlení, č. j. 956070/18/2004-51523-106258 ze dne 8. 2. 2019, kterým byl žalobce vyrozuměn o předpisu úroku z prodlení úhrady daňových povinností na dani z přidané hodnoty za zdaňovací období od 1. 7. 2013 do 30. 9. 2013 ve výši 733 Kč

(dále též „platební výměry na úrok z prodlení“ či „prvostupňová rozhodnutí“).

2. Z napadeného rozhodnutí vyplynulo, že finanční úřad vydal na základě zprávy o daňové kontrole, č. j. 1802543/15/2004-60562-107669 (dále jen „zpráva o daňové kontrole“), dodatečné platební výměry na daň z přidané hodnoty (dále jen „DPH“) za výše uvedená zdaňovací období.
3. Žalobce předmětné nedoplatky na DPH uhradil následovně. Nedoplatky za zdaňovací období 2. a 3. čtvrtletí 2011 a 1. čtvrtletí 2012 byly uhrazeny 1. 1. 2013, za zdaňovací období 2. čtvrtletí 2012 byly uhrazeny 8. 1. 2016 a za všechna pozdější zdaňovací období dne 1. 9. 2016.
4. Jelikož však doměřená DPH za předmětná zdaňovací období nebyla žalobcem uhrazena ve dnech její splatnosti, finanční úřad, poté co úroky z prodlení vyčíslil a předeepsal ke dni 14. 3. 2017, vydal platební výměry na úrok z prodlení, které byly žalobci doručeny dne 25. 2. 2019.

5. Žalobce proti prvostupňovým rozhodnutím podal odvolání, která dne 6. 8. 2020 žalovaný žalobou napadeným rozhodnutím zamítl.

Podání účastníků

6. Žalobce předně namítá, že finanční úřad vydal platební výměry na úrok z prodlení až po 3 letech od přerušení podnikatelské činnosti žalobce, ke kterému došlo dne 21. 3. 2016, a které žalobce vysvětluje neustálým šikanózním a účelově protiprávním jednáním žalovaného a finančního úřadu.
7. Dle žalobce byly platební výměry na úrok z prodlení vydány bez uvedení právních důvodů, bez uvedení výše úročené daně, bez uvedení dne splatnosti daně a úroku z prodlení. Částky vyměřené daně v pravomocných rozhodnutích neodpovídají dle žalobce výši daně a výpočet samotných úroků z prodlení je obsažen v anonymních přílohách bez patřičných náležitostí.
8. Žalobce dále namítá, že datum 14. 3. 2017 údajně určující den k výpočtu úroku a rozhodný den předpisu úroku je mu neznámé, nelogické, nepravdivé a v platebních výměrech na úrok z prodlení není nikterak odůvodněné.
9. Finanční úřad i žalovaný dle žalobce opětovně vydali nesprávná a nepřezkoumatelná rozhodnutí. Hodnocení důkazů bylo provedeno chybně a z odůvodnění rozhodnutí není zřejmé, z jakých podkladů správní orgány dospěly k jednotlivým závěrům a jakými úvahami se řídily.
10. Závěrem žalobce formuluje námitky proti jinému rozhodnutí žalovaného, a to ze dne 21. 5. 2018, č. j. 23384/18/5200-10423-701743, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí o přeplatku vydané finančním úřadem. Meritem věci byl neoprávněný převod přeplatku z osobního daňového účtu daně silniční žalobce na osobní daňový účet DPH žalobce, a to za účelem úhrady finančním úřadem chybně evidovaného nedoplatku.
11. Žalovaný navrhl žalobu zamítnout.

Splnění procesních podmínek a rozsah soudního přezkumu

12. Soud ověřil, že žaloba (resp. rozšíření původní žaloby) byla podána včas, osobou k tomu oprávněnou, po vyčerpání řádných opravných prostředků a splňuje všechny formální požadavky na ni kladené. Jde tedy o žalobu věcně projednatelnou. Soud vycházel při přezkumu napadeného rozhodnutí ze skutkového a právního stavu, který tu byl v době jeho vydání (§ 75 odst. 1 s. ř. s.). Napadené rozhodnutí přezkoumal v mezích uplatněných žalobních bodů, kterými je vázán (§ 75 odst. 2 s. ř. s.). Neshledal přitom vady, k nimž by byl povinen přihlédnout i z moci úřední.

Posouzení žaloby soudem

13. Soud předesílá, že nyní projednávanou věc rozsudkem ze dne 7. 10. 2021, č. j. 3 Af 55/2016-276, vyloučil k samostatnému projednání z věci 3 Af 55/2016. V témže rozsudku zamítl žalobu směřující proti dvěma jiným rozhodnutím žalovaného.
14. Žalobce v průběhu celého řízení podával rozsáhlá podání, která intenzivně doplňoval. V těchto podáních obsáhle popisoval nejen okolnosti nyní projednávané věci, ale též řady věcí nesouvisejících. Soud proto předesílá, že míra precizace žalobních bodů do značné míry určuje i to, jaké právní ochrany se žalobci u soudu dostane (srov. rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 24. 8. 2010, č. j. 4 As 3/2008-78).

Vydání platebních výměrů na úrok z prodlení

15. Žalobce spatřuje pochybení finančního úřadu zejména ve skutečnosti, že k vydání platebních výměrů na úrok z prodlení došlo až 3 roky po přerušení podnikatelské činnosti žalobce.
16. K této žalobní námitce uvádí soud následující. Předně je nutné si uvědomit, že okamžik ukončení podnikatelské činnosti daňového subjektu není nikterak relevantní pro vydání platebního výměru na úrok z prodlení. Podle § 252 odst. 6 zákona č. 280/2009 Sb., daňového řádu, ve znění účinném do 31. 12. 2020 (dále jen „daňový řád“), může správce daně daňový subjekt vyrozumět o předpisu úroku z prodlení platebním výměrem kdykoliv, vyžaduje-li to stav osobního daňového účtu daňového subjektu. Pochopitelně však musí existovat určité mantinely a jak správně uvádí žalovaný v bodě [28] napadeného rozhodnutí, těmito limity je lhůta pro placení daně podle § 160 odst. 1 daňového řádu, v němž je stanoveno, že nedoplatek nelze vybrat a vymáhat po uplynutí lhůty pro placení daně, která činí 6 let, přičemž lhůta pro placení daně počíná běžet dnem splatnosti daně. Jelikož úroky z prodlení jsou příslušenstvím daně, následují tak osud daně samotné (§ 2 odst. 5 daňového řádu). Dodatečné platební výměry byly žalobci doručeny dne 14. 7. 2015, zatímco platební výměry na úrok z prodlení byly žalobci doručeny dne 25. 2. 2019 a ani v době vydání napadeného rozhodnutí dosud lhůta pro placení daně neuplynula. V kontextu výše uvedeného bylo vydání platebních výměrů na úrok z prodlení v souladu se zákonnými požadavky a námitka žalobce je nedůvodná.

Nedostatky v platebních výměrech na úrok z prodlení

17. Žalobce tvrdí, že platební výměry na úrok z prodlení trpí významnými nedostatky, neboť neobsahují uvedení právních důvodů, výši úročené daně ani den splatnosti daně a úroku z prodlení. Současně je konkrétní výpočet úroku z prodlení obsažen toliko v anonymní příloze bez patřičných náležitostí rozhodnutí správního orgánu.
18. Ani této žalobní námitce soud nemůže přisvědčit. Všechny platební výměry na úrok z prodlení obsahují údaje o relevantním zdaňovacím období a výši úroku z prodlení, a informaci, k jakému dni byl tento úrok na osobní daňový účet žalobce předepsán (shodně vždy 14. 3. 2017). Dále pak obsahují následující odůvodnění: „*Daň nebyla uhrazena v den její splatnosti. Dle § 252 odst. 2 daňového řádu vzniká daňovému subjektu povinnost uhradit úrok z prodlení za každý den prodlení, počítaje pátým pracovním dnem následujícím po původním dni splatnosti až do dne platby včetně*“. Součástí odůvodnění je též způsob, jakým se úrok z prodlení stanovuje: „*Výše úroku z prodlení odpovídá ročně výši repo sazby stanovené Českou národní bankou, zvýšené o čtrnáct procentních bodů, platné pro první den příslušného kalendářního pololetí*“. Závěrem je pak v příloze obsažen samotný výpočet úroku z prodlení, přičemž příloha je vždy označena totožným číslem jednacím jako platební výměr samotný a navazuje na něj i z hlediska číslování stran. A konečně, v rozporu s tvrzením žalobce je součástí přílohy, vedle uvedení délky úročení ve dnech, taktéž výše úročené daně.
19. Soud dospěl k závěru, že platební výměry na úrok z prodlení jsou řádně odůvodněny a obsahují všechny potřebné náležitosti. Uvedené odůvodnění obsahuje srozumitelné, byť poměrně stručné, shrnutí skutečností, které vedly k vydání předmětného platebního výměru na úrok z prodlení. Navzdory tvrzením žalobce nelze pochybovat o legitimitě přílohy obsahující patřičný výpočet úroku z prodlení, neboť ta, vzhledem ke svému označení shodným číslem jednacím, spolehlivě tvoří ucelenou součást celého platebního výměru na úrok z prodlení.

Rozhodný okamžik k výpočtu a předpisu úroku z prodlení

20. Žalobce dále namítá, že datum 14. 3. 2017, ke kterému byly vyčísleny a předepsány úroky z prodlení, je mu neznámé, nelogické, nepravdivé a není nikterak odůvodněno.
21. Je třeba úvodem zdůraznit, že skloňované datum vypovídá toliko o tom, k jakému dni byly tehdejší žalobcovy úroky z prodlení vyčísleny a předepsány do evidence na osobní daňový účet žalobce. Jak vysvětluje sám žalovaný v bodě 38 napadeného rozhodnutí, nejedná se o den, ke kterému byly nedoplatky na osobních daňových účtech žalobce úročeny, k úročení totiž docházelo pouze do zaplacení jednotlivých nedoplatků. To, jak dlouhou dobu byly jednotlivé nedoplatky úročeny, lze seznat z příloh platebních výměrů na úrok z prodlení, v nichž je pokaždé uveden počet dní, po nichž docházelo k úročení nedoplatků.
22. Samotné datum, resp. důvod, proč byly úroky z prodlení vyčísleny zrovna k tomuto dni, je úzce spojeno s žádostí o vrácení přeplatku na všech daních evidovaných u správce daně, kterou žalobce podal dne 13. 3. 2017, v návaznosti na niž finanční úřad vyhotovil dne 14. 3. 2017 rozhodnutí o přeplatku, č. j. 1903931/17/2004-51523-106258. Vydání tohoto rozhodnutí o přeplatku muselo předcházet provedení úkonů na osobním daňovém účtu žalobce tak, aby byla spolehlivě zjištěna existence případných přeplatků či nedoplatků na daních žalobce. Z tohoto důvodu došlo k vyčíslení dotyčných úroků z prodlení právě k tomuto dni. Toto vyčíslení nebylo v rozporu se zákonnou právní úpravou, ani nepředstavovalo újmu na právech žalobce jako daňového subjektu.
23. Tato námitka žalobce je tak nedůvodná.

Nepřezkoumatelnost a nesprávně hodnocení podkladů

24. Finanční úřad i žalovaný dle žalobce opětovně vydali nesprávná a nepřezkoumatelná rozhodnutí. Hodnocení důkazů bylo provedeno chybně a z odůvodnění rozhodnutí není zřejmé, z jakých podkladů správní orgány dospěly k jednotlivým závěrům a jakými úvahami se řídily.
25. Zrušení správního rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost je vyhrazeno těm nejzávažnějším vadám správních rozhodnutí, kdy pro absenci důvodů skutečně nelze správní rozhodnutí meritorně přezkoumat. Nepřezkoumatelnost pro nedostatek důvodů tak musí být vykládána ve svém skutečném smyslu, tj. jako nemožnost přezkoumat určité rozhodnutí pro nemožnost zjistit v něm jeho obsah nebo důvody, pro které bylo vydáno (srov. usnesení rozšířeného senátu Nejvyššího správního soudu ze dne 19. 2. 2008, sp. zn. 7 Afs 212/2006). Současně nelze na odůvodnění rozhodnutí správních orgánů klást nepřiměřeně vysoké požadavky. Není přípustné institut nepřezkoumatelnosti rozšiřovat a vztáhnout jej i na případy, kdy se například správní orgán podstatou námitky účastníka řízení řádně zabývá a vysvětlí, proč nepovažuje argumentaci účastníka za správnou, byť výslovně v odůvodnění rozhodnutí nereaguje na všechny myslitelné aspekty vznesené námitky a dopustí se dílčího nedostatku odůvodnění (viz například rozsudek Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, sp. zn. 1 Afs 92/2012, bod 28).
26. Zároveň je zrušení rozhodnutí pro nepřezkoumatelnost namístě jen tehdy, pokud správní orgán opomene podstatnou námitku účastníka řízení vypořádat zcela (srov. rozsudky Nejvyššího správního soudu ze dne 17. 1. 2013, č. j. 1 Afs 92/2012 - 45, a ze dne 29. 6. 2017, č. j. 2 As 337/2016 - 64).

27. Soud při vědomí výše uvedených východisek dospěl k závěru, že napadené rozhodnutí, ani žádný z platebních výměrů na úrok z prodlení, vadou nepřezkoumatelnosti netrpí.
28. Námitka žalobce směřující proti hodnocení podkladů pro rozhodnutí správních orgánů, vytykající jim selektivní hodnocení důkazů, je zcela obecná a nezahrnuje žádné bližší vymezení skutečností, s nimiž žalobce spojuje namítané pochybení obou orgánů a v čem by vytykané vady měly spočívat.
29. V napadeném rozhodnutí přehledně vysvětlil procesní vývoj, přdestřel právní rámec, načež ho aplikoval na konkrétní skutkové okolnosti řízení. Současně dostatečně popsal důvody, proč finanční úřad vyčíslil úroky z prodlení na osobních daňových účtech žalobce právě ke dni 14. 3. 2017. Stejně tak platební výměry na úrok z prodlení obsahují řádné odůvodnění a všechny podstatné náležitosti.
30. Soud proto uzavírá, že se žalovaný v napadeném rozhodnutí s odvolacími námitkami žalobce vypořádal, a vadami, k nimž by soud musel přihlédnout z úřední povinnosti, netrpí.

Námítka směřující proti jinému rozhodnutí

31. Závěrem žalobce brojí proti rozhodnutí žalovaného ze dne 21. 5. 2018, č. j. 23384/18/5200-10423-701743, kterým žalovaný zamítl odvolání žalobce a potvrdil rozhodnutí o přeplatku vydané finančním úřadem. Námitky týkající se tohoto rozhodnutí nejsou důvodné, neboť se netýkají nyní napadeného rozhodnutí, nýbrž věci vedené pod sp. zn. 3 Af 17/2021.

Závěr a rozhodnutí o nákladech řízení

32. Ze shora uvedených důvodů proto soud neshledal žalobu důvodnou a podle ustanovení § 78 odst. 7 s. ř. s. ji zamítl.
33. O náhradě nákladů řízení soud rozhodl podle § 60 odst. 1 s. ř. s. Žalobce nemá právo na náhradu nákladů řízení, neboť ve věci neměl úspěch. Žalovanému, který byl plně úspěšný, soud náhradu nákladů nepřiznal, neboť mu žádné náklady nad rámec běžné úřední činnosti nevznikly.

Poučení:

Proti tomuto rozhodnutí lze podat kasační stížnost ve lhůtě dvou týdnů ode dne jeho doručení. Kasační stížnost se podává ve dvou vyhotoveních u Nejvyššího správního soudu, se sídlem Moravské náměstí 6, Brno. O kasační stížnosti rozhoduje Nejvyšší správní soud.

Lhůta pro podání kasační stížnosti končí uplynutím dne, který se svým označením shoduje se dnem, který určil počátek lhůty (den doručení rozhodnutí). Případně-li poslední den lhůty na sobotu, neděli nebo svátek, je posledním dnem lhůty nejbližší následující pracovní den. Zmeškání lhůty k podání kasační stížnosti nelze prominout.

Kasační stížnost lze podat pouze z důvodů uvedených v § 103 odst. 1 s. ř. s. a kromě obecných náležitostí podání musí obsahovat označení rozhodnutí, proti němuž směřuje, v jakém rozsahu a z jakých důvodů jej stěžovatel napadá, a údaj o tom, kdy mu bylo rozhodnutí doručeno.

V řízení o kasační stížnosti musí být stěžovatel zastoupen advokátem; to neplatí, má-li stěžovatel, jeho zaměstnanec nebo člen, který za něj jedná nebo jej zastupuje, vysokoškolské právnické vzdělání, které je podle zvláštních zákonů vyžadováno pro výkon advokacie.

Soudní poplatek za kasační stížnost vybírá Nejvyšší správní soud. Variabilní symbol pro zaplacení soudního poplatku na účet Nejvyššího správního soudu lze získat na jeho internetových stránkách: www.nssoud.cz.

Praha 30. října 2023

JUDr. Ludmila Sandnerová, v. r.
předsedkyně senátu